

Æ

-tér- ne rex al- tís-sime, * redémptor et fi-dé- li-

um, quo mors so-lú-ta dé-per-it, da-tur tri-úm-phus grá-ti-

æ,

Scandis tri-bú-nal dèxteræ Patris ti-bí-que cæ-li-tus fertur

pot-é-stas ómni-um, quæ non e-rat hu-má-ni-tus.

Ut tri- na re-rum má-chi-na cæ-lés-ti-um, ter-ré-stri-um

et infe-ró-rum cóndi-ta, flectat genu iam súbdi-ta.

Tremunt vi-déntes ánge-li versam vi-cem mor-tá-li-um:

culpat ca-ro, purgat ca-ro, regnat ca-ro Verbum De-i.

Tu, Chris-te, nostrum gáudi-um, manens per-énne præmi-

um, mundi re-gis qui fá-bri-cam, mundá-na vin-cens gáu-

di- a.

Hinc te pre-cántes quæsumus, ignó-sce culpís ómni-bus

et corda sursum súbleva ad te supér- na grá-ti- a.

Ut, cum ru-bénte có-pe-ris cla-ré- re nu-be iú-di-cis,

pœnas repéllas dé-bi-tas, reddas co-ró- nas pérdi-tas.

Ie-su, ti-bi sit gló-ri- a, qui scan-dis ad cæ-lés-ti- a, cum

Patre et almo Spí-ri-tu, in sempi-tér- na sæ-cu-la. A-men.